

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/28/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3823010621
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Dunčko
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:3823010621.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Dunčka a sudcov JUDr. Michala Eliaša a JUDr. Milana Straku na verejnom zasadnutí konanom dňa 25. júna 2024 prejednal odvolania prokurátora Okresnej prokuratúry Bánovce nad Bebravou a obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v Partizánskom, trvale bytom C., D. E. XXX/XX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v NOO a ÚVTOS v Trenčíne v inej veci, ktoré podali proti rozsudku Okresného súdu Prievidza sp. zn. 26T/16/2023 zo dňa 07.02.2024 a takto jednomyselne

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolania prokurátora a obžalovaného A. B. zamietajú, pretože nie sú dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 26T/16/2023 zo dňa 07.02.2024 (ďalej len „napadnutý rozsudok“) bol obžalovaný A. B. uznaný vinným z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., pretože

dňa 09.10.2022 v čase približne o 18:45 hod. v obci Dolné Naštice riadil osobné motorové vozidlo zn. Nissan Pathfinder, ev. č. B., kde bol zastavený a kontrolovaný príslušníkmi OR PZ Bánovce nad Bebravou, následne sa počas vykonávania procesných úkonov v zmysle Trestného poriadku podrobil dychovej skúške, ktorú vykonal s negatívnym výsledkom a na základe opatrenia vyšetrovateľa PZ sa dobrovoľne podrobil dňa 10.10.2022 v čase od 00:15 hod. lekárskeho vyšetreniu odberom krvi a iného biologického materiálu v zdravotníckom zariadení, či nie je ovplyvnený návykovou látkou, hoci by toto vyšetrenie nebolo spojené s nebezpečenstvom pre jeho zdravie a z výsledkov laboratórnych vyšetrení toxikologicko-chemickej analýzy vykonanou v Súdnolekárskom a patologicko-anatomickom pracovisku Banská Bystrica bola v jemu odobratej vzorke krvi zistená prítomnosť delta-9-tetrahydrokanabinolu (THC) v koncentrácii 1,5 ng/ml, 11-nor-delta-9-tetrahydrokanabiol-karboxylovej kyseliny (THC-COOH) v koncentrácii 15 ng/ml, metamfetamínu v koncentrácii 574 ng/ml a amfetamínu v koncentrácii 160 ng/ml, pričom v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov sú metamfetamín, amfetamín a THC zaradené do II. skupiny psychotropných látok, a toto u neho vyvolalo stav porovnateľný s približnou koncentráciou alkoholu v krvi nad 1 promile.

Podľa § 44 Tr. zák. súd prvého stupňa u obžalovaného upustil od uloženia súhrnného trestu vzhľadom k trestu odňatia slobody vo výmere 9 rokov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. BN-3T/12/2023 zo dňa 28.06.2023 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 23To/69/2023 zo dňa 26.09.2023, pretože je na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a dostatočný.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho prokurátor i obžalovaný v zákonnej lehote napadli odvolaniami, obidvaja proti výroku o treste.

Prokurátor v písomných dôvodoch odvolania uviedol, že sa nestotožňuje s výrokom o treste. Upustenie od uloženia súhrnného trestu podľa § 44 Tr. zák. vzhľadom na závažnosť spáchaného prečinu, okolnosti jeho spáchania a osobu obžalovaného je neprimerane mierne, nespravodlivé a nie je ani spôsobilé splniť účel individuálnej, ako ani generálnej prevencie, či výchovný účel u obžalovaného. Má za to, že účel trestu je možné u obžalovaného dosiahnuť len uložením súhrnného nepodmienečného trestu odňatia slobody popri treste zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu. Súd prvého stupňa ďalej zásadne pochybil, ak mu neuložil i trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu, hoc na jeho uloženie boli splnené všetky zákonné podmienky. Podotkol, že v zmysle ustanovenia § 61 ods. 8 Tr. zák. sa do doby výkonu trestu zákazu činnosti nezapočítava doba výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody, čím sa zvýrazňuje účel tohto druhu trestu v období, kedy páchatel' po jeho prepustení na slobodu je spôsobilý pocítiť výchovný a represívny charakter tohto druhu trestu v plnom rozsahu. V prejednávanej príhode je s prihliadnutím k osobe obžalovaného (najmä jeho trestnej minulosti) dôvodné uložiť mu takýto druh trestu aj pri relatívne dlhšom treste odňatia slobody. Obžalovaný sa mal navyše stíhaného skutku dopustiť práve v súvislosti s užitím viacerých návykových látok – marihuany a metamfetamínu, pričom mal evidovaných aj viacero dopravných priestupkov. Navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. d), e) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a aby podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám obžalovanému uložil súhrnný trest odňatia slobody na dolnej hranici so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, popri treste zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu v dolnej tretine trestnej sadzby, za súčasného zrušenia výroku o treste z rozsudku Okresného súdu Prievidza sp. zn. BN-3T/12/2023 zo dňa 28.06.2023 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 23To/69/2023 zo dňa 26.09.2023, ako aj všetkých ďalších rozhodnutí na tento výrok obsahovo nadväzujúcich, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Obžalovaný v písomných dôvodoch odvolania prostredníctvom obhajcu uviedol, že sa odvolaním domáha rozhodnutia, ktorým by odvolací súd rozhodol o zastavení trestného stíhania podľa § 281 ods. 2 Tr. por. s poukazom na § 215 ods. 2 písm. a) Tr. por. Poukázal na zásadu humanizmu a právne východiská a závery rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. PL. ÚS 6/2009 s tým, že takéto rozhodnutie má pre neho aj praktický význam pri rozhodovaní o podmieničnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody.

Verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, avšak pri splnení všetkých zákonných podmienok uvedených v ustanoveniach § 293 ods. 6, ods. 7 Tr. por., keď obžalovaný výslovne požiadal, aby sa verejné zasadnutie konalo v jeho neprítomnosti.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaniach v rámci konečného návrhu:

- prítomný prokurátor krajskej prokuratúry sa v celom rozsahu pridŕžoval konečného návrhu uvedeného v písomných dôvodoch odvolania podriadeného prokurátora a odvolanie obžalovaného navrhol ako nedôvodné zamietnuť,
- obhajca obžalovaného sa v celom rozsahu pridŕžoval konečného návrhu uvedeného v písomných dôvodoch odvolania a odvolanie prokurátora navrhol ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací podľa § 317 ods. 1 Tr. por. na verejnom zasadnutí preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku (o treste), ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, a takto dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup orgánov činných v trestnom konaní a súdu prvého stupňa, v tomto smere nebola v odvolaniach vytýkaná žiadna chyba a ani odvolací súd sám nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Výrok o vine urobil súd prvého stupňa po tom, čo postupom podľa § 257 Tr. por. prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe.

*** K odvolaniu obžalovaného ***

Podstata odvolania obžalovaného spočívala v tom, že ním navrhoval zastaviť trestné stíhanie z dôvodu, že trest, ku ktorému môže trestné stíhanie viesť, je celkom bez významu popri treste, ktorý mu bol pre iný čin už právoplatne uložený.

Odvolačný súd v tejto súvislosti ale opätovne pripomína, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, pričom pri splnení ďalších zákonných podmienok následne súd prvého stupňa vyhlásil na hlavnom pojednávaní uznesenie podľa § 257 ods. 7, ods. 8 Tr. por. (proti ktorému nebola prípustná sťažnosť, teda je právoplatné), že jeho vyhlásenie o vine prijíma a vykoná len dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Podľa § 284 ods. 1 Tr. por. ak nebude vec vrátená prokurátorovi na došetrenie podľa § 279, postúpená podľa § 280 ods. 1 alebo 2, ak nedôjde k zastaveniu trestného stíhania podľa § 281 alebo § 282 ods. 3, k podmienenému zastaveniu trestného stíhania podľa § 282 ods. 1 alebo 2 alebo k jeho prerušeniu podľa § 283, rozhodne súd rozsudkom, či sa obžalovaný uznáva za vinného alebo či sa spod obžaloby oslobodzuje.

Z citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že súd na hlavnom pojednávaní najprv musí skúmať, či nie sú splnené podmienky na postup podľa § 279 ods. 1, § 280 ods. 1 alebo 2, § 281, § 282 ods. 1 až 3 alebo § 283. Ak nezistí splneniu podmienok na postup podľa týchto ustanovení, až potom rozhodne rozsudkom (odsudzujúcim či oslobodzujúcim). Pritom platí, že rozsudkom sa vždy rozhoduje o základnej otázke trestného stíhania, t.j. o vine, a ak bude obžalovaný uznaný za vinného, aj o treste.

Z vyššie uvedených dôvodov už preto vôbec neprichádzalo do úvahy rozhodnutie o zastavení trestného stíhania, ako sa toho domáhal obžalovaný.

*** K odvolaniu prokurátora ***

Podstatou odvolania prokurátora bolo to, že skôr uložený nepodmienečný trest odňatia slobody obžalovanému nie je na ochranu spoločnosti a jeho nápravu dostatočný, a to aj bez súčasného uloženia trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu.

Súd prvého stupňa odôvodnil výrok o upustení od uloženia súhrnného trestu takto (citácie):

Súd pri ukladaní druhu a výmery trestu vychádzal zo zásad ukladania trestov uvedených v ustanovení § 34 Tr. zák., pričom prihliadol na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, na osobu páchatela, ako aj na možnosti jeho nápravy, nakoľko trest musí mať najmä prevýchovný účinok. Trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na rodinu a jemu blízke osoby. U obžalovaného prichádzalo do úvahy ukladať súhrnný trest podľa § 41 ods. 1, 2 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák., vzhľadom k tomu, že obžalovaný spáchal skutok v tejto veci skôr, ako bol vyhlásený rozsudok vo veci Okresného súdu Prievidza, pracovisko Bánovce nad Bebravou pod sp. zn. BN-3T/12/2023, alebo postup podľa § 44 Tr. zák.

Obžalovanému bol vo veci Okresného súdu Prievidza, pracovisko Bánovce nad Bebravou pod sp. zn. BN-3T/12/2023 ukladaný trest mimoriadne znížený, kde súd síce neaplikoval § 36 písm. n/ Tr. zák., avšak použil analogicky postup podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák. a trest mimoriadne znížil. Hoci pri ukladaní súhrnného trestu by obžalovanému pribudla priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. h/, neprevažovali by priťažujúce okolnosti za situácie, ak by bola použitá poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. n/ Tr. zák., podmienky pre jej priznanie splnil. Mimoriadne okolnosti pre ukladať trestu zníženého pod trestnú sadzbu však stále existujú. Je potrebné uviesť, že obžalovanému hrozí v prípade ukladania súhrnného trestu za použitia asperačnej zásady trest v zákonom rozpätí 10 až 20 rokov odňatia slobody. Obžalovaný bol odsúdený za nepomerne závažnejšiu trestnú činnosť dlhoročným trestom odňatia slobody, pričom trest, ktorý by mu hrozil v prípade ukladania trestu za samostatný prečin podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. je maximálne na jeden rok, aj to len ak by neprevažovali poľahčujúce okolnosti. Súd je toho právneho názoru, že ukladať vyššieho trestu ako uložených 9 rokov za zbiehajúcu trestnú činnosť už nemá žiaden účel, na ochranu spoločnosti a nápravu páchatela celkom postačí už uložený nepodmienečný trest.

Vskutku pri ukladaní trestov za úmyselnú trestnú činnosť páchanú v súvislosti s vedením motorového vozidla je dôvodné ukladať trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke. Súdu však nevzniká obligatórna povinnosť ukladania takého trestu pokiaľ páchatel nebol minimálne raz za taký čin odsúdený (§ 61 ods. 3, 5 Tr. zák.), na viac ani neuloženie takého trestu nie je prekážkou postupu podľa § 61 ods. 3, 5 Tr. zák., ak by taký čin spáchal v budúcnosti. Počas trestu odňatia

slobody, ktorý bol obžalovanému uložený v násobku času, ktorý by bol alternatívne ako zákaz činnosti primeraný, obžalovaný rovnako nemôže viesť motorové vozidlá, čo vyplýva povahy trestu. Nemožno ani pochybovať o tom, že trest odňatia slobody je závažnejším obmedzením ako nemožnosť viesť motorové vozidlo na slobode. Preto aj k tomuto trestu možno pristupovať rovnako ako súd rozhodol vyššie. Na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a nie je potrebné obžalovanému ukladať aj trest zákazu činnosti a od ukladania súhrnného trestu je dôvodné upustiť bez nutnosti ukladania čo i rovnakého súhrnného nepodmienečného trestu a ukladania trestu zákazu činnosti popri ňom. Napokon súd dodáva, že nemožno upustiť od uloženia súhrnného trestu podľa § 44 Tr. zák. a súčasne za jeden zo zbiehajúcich sa trestných činov uložiť trest (pozn. napríklad zákazu činnosti) /R 14/1975/.

S takýmto odôvodnením výroku o upustení od uloženia súhrnného trestu sa odvolací súd v podstate stotožnil, avšak musí „korigovať“ úvahy a právne závery súdu prvého stupňa, že (v zmysle ustálenej súdnej praxe tohto senátu odvolacieho súdu) nie je pravdou, že pri ukladaní súhrnného trestu by obžalovanému pribudla priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zák., teda že spáchal viac trestných činov. Totiž spáchanie viacerých trestných činov by bolo už „zohľadnené“ pri ukladaní trestu v rámci aplikácie tzv. asperačnej zásady (§ 41 ods. 2 Tr. zák.).

Aj odvolací súd preskúmaním veci zistil, že v prejednávanej trestnej veci prichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu obžalovanému vo vzťahu k jeho skoršiemu odsúdeniu Okresným súdom Prievidza pod sp. zn. BN-3T/12/2023 (§ 42 Tr. zák.), a teda prichádzalo do úvahy potom aj upustenie od uloženia súhrnného trestu (§ 44 Tr. zák.).

Ustanovenie Trestného zákona o upustení od súhrnného trestu podľa § 44 Tr. zák. je tzv. „dobrodienie zákona“. Pri jeho aplikácii musí byť splnená podmienka, že skorší trest je na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a dostatočný. Za „dostatočný“ nemožno považovať trest uložený skorším rozsudkom, ktorý by súd, pokiaľ ide o druh a výmeru, nemohol uložiť za situácie, keby rozhodoval v spoločnom konaní o zbiehajúcich sa trestných činoch.

Odvolací súd ďalej uvádza, že pri trestnej činnosti spáchanej v doprave má uloženie trestu zákazu činnosti významný účel z pohľadu individuálnej prevencie, ako aj z pohľadu všeobecnej prevencie. Súčasne, v súlade so zásadou prísnej individualizácie trestu, však platí, že záujem všeobecnej prevencie pri trestaní páchatel'ov nemôže prevyšovať nad záujem individualizácie trestu a skutočnými nevyhnutnými potrebami individuálnej prevýchovy. Navyiac uloženie trestu zákazu činnosti pri prvom odsúdení pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky (§ 289 ods. 1 Tr. zák.) je len fakultatívne, teda žiadne ustanovenie Trestného zákona neukladá súdom automaticky povinnosť ukladať páchatel'ovi (aj) trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu.

V tejto súvislosti senát odvolacieho súdu pripomína svoju ustálenú súdnu prax, podľa ktorej sa na vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, vždy prihliadne pri rozhodovaní o treste. Prichádzajú do úvahy tri alternatívne spôsoby rozhodnutia. Na takéto vyhlásenie sa prihliadne ako na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák. (napomáhanie pri objasňovaní svojej trestnej činnosti) alebo je to dôvod na mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam. Napokon takéto vyhlásenie spolu s ďalšími okolnosťami prípadu alebo pomermi páchatel'a môže odôvodňovať aj mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 1 Tr. zák.

Odvolací súd k tomu uvádza, že obžalovaný aj v prejednávanej veci, ale aj v trestnej veci Okresného súdu Prievidza pod sp. zn. BN-3T/12/2023 urobil vyhlásenia o vine, ktoré boli prijaté, čím výraznou mierou napomohol pri objasňovaní celej svojej zbiehajúcej sa trestnej činnosti, ktorá mala byť prejednaná inak v spoločnom konaní.

Z pohľadu možnosti prevýchovy obžalovaného nemožno prehliadnuť jeho doposiaľ nemenný prístup k tomuto trestnému stíhaniu, keď sa ihneď na svojom prvom výsluchu v procesnom postavení obvineného (dňa 20.07.2023) v plnom rozsahu priznal k spáchaniu stíhanej trestnej činnosti a zároveň svoje konanie oľutoval. Zároveň obžalovaný ani nepodal sťažnosť voči uzneseniu o vznesení obvinenia. Obžalovaný takýmto spôsobom v prípravnom konaní nesťažoval postup orgánov činných v trestnom konaní. Takýto svoj prístup potvrdil následne svojím vyhlásením o vine na hlavnom pojednávaní.

Pokiaľ o dopravné priestupky, ktorých sa obžalovaný dopustil v minulosti, aj odvolací súd poukazuje na to, že tieto neboli spáchané v súvislosti s požitím alkoholu a obžalovanému za ne nebola uložená sankcia zákazu činnosti. Obžalovaný sa tiež doposiaľ nedopustil ani trestnej činnosti na úseku dopravy.

Napokon odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že obžalovanému boli v trestnej veci Okresného súdu Prievidza pod sp. zn. BN-3T/12/2023 uložené aj ochranné opatrenia – jednak ochranný dohľad na 2 roky, ale aj ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou. Práve ochranné liečenie môže podľa názoru odvolacieho súdu ochrániť spoločnosť rovnako ako trest zákazu činnosti, resp. dovŕšiť nápravu obžalovaného, keďže celú zbiehajúcu sa trestnú činnosť spáchal pod vplyvom návykovej látky alebo v súvislosti s jej užívaním.

V zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. trest plní funkciu ochrany spoločnosti jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabránenie v trestnej činnosti), a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu), a jednak aj voči ďalším potenciálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest má vyjadrovať napokon aj morálne odsúdenie páchatela trestného činu.

Z vyššie uvedených dôvodov preto aj odvolací súd dospel k záveru, že nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 9 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý bol obžalovanému uložený rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. BN-3T/12/2023 zo dňa 28.06.2023 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 23To/69/2023 zo dňa 26.09.2023 (a ktorý má predpokladane vykonať dňa 09.10.2031, keď počas jeho výkonu nebude môcť viesť motorové vozidlá), je na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného dostatočný.

***

Preto odvolací súd odvolania prokurátora a obžalovaného podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.